

Conservació del patrimoni a la Ribagorça

Les delegacions de Patrimoni Imoble i Patrimoni Artístic i Cultural del Bisbat de Lleida s'han traslladat, aquest 13 de novembre, a la Ribagorça per planificar futures actuacions a antigues esglésies del Bisbat i poder analitzar les actuacions ja consolidades. En primer lloc, s'ha visitat l'antiga església d'Orri, amb la presència de membres de l'associació Patrimoni de la Terreta, així com també de l'alcalde de Trep, Víctor Orrit. A continuació, s'han visitat les poblacions de Sarroqueta, Erill Castell i Irgo. A l'itinerari, hi han acudit alguns membres de la Comissió Assessora del Patrimoni Artístic i Cultural del Bisbat de Lleida.

Sessió preparatòria per a la formació d'adults a Juneda

Per tal de preparar el nou curs de l'Escola de Fe i Vida, representants de les parròquies de la Unitat Pastoral formada per les Borges Blanques, Juneda, Torregrossa, Puiggròs i la Floresta s'han reunit recentment al casal parroquial de Juneda. Aquest curs, que ja es va desenvolupar l'any passat amb força èxit, es basarà enguany en l'estudi, reflexió i posada en pràctica de l'Exhortació apostòlica del papa Francesc, *La Joia de l'Evangelí*.

En la reunió s'ha decidit fer les trobades de manera rotativa, cada primer i tercer dimecres de mes,

alternant entre les poblacions de les Borges Blanques, Juneda i Torregrossa. La primera de les sessions s'ha celebrat a les Borges Blanques, aquest passat 3 de desembre.

Si bé, en principi, els temes es desenvoluparan a càrrec del rector i el vicari de les parròquies, Mn. Daniel Gómez i Mn. José Vicent Forner, no es descarta la presència d'altres persones.

Amb la confiança posada en la Verge Maria, els assistents han pres el compromís d'informar-ne als fidels coneguts de cada parròquia.

Josep Domènech

AJUDANT A VIURE

Un Nadal ple d'agraïment

Nadal és sens dubte la festa més celebrada arreu del món, fins i tot per a no creients, i als cristians se'ns demana deixar clar el seu veritable significat: haver arribat a ser per a sempre fills de Déu, saber amb certesa que som «estimats per Ell». Un goig interior que cal assaborir i comunicar.

El naixement de Jesús és explicat per sant Lluc amb tota simplicitat, tot i que és el fet més gran de la història humana en què ha arribat al món la salvació, «l'admirable intercanvi», diu sant Lleó el Gran. I en el text bíblic llegim: «Us anuncio una nova que portarà a tot el poble una gran alegria: avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor.»

Si jo hagués de sintetitzar els meus sentiments en aquest 7è Nadal que celebro amb l'Església de Lleida, respirant fraternitat i proximitat solidària de tantíssimes persones, la paraula seria «agraïment». He trobat moltes persones amb la suficient sensibilitat per entendre la vida-amb-relació, capaços de viure oberts als altres, sense caure en la temptació de viure aïllats «perquè bastant tenen amb lo de casa seva».

I és que celebrar el misteri de l'Encarnació de Jesús, Fill de Déu, suposa sempre un compromís per al bé comú, un compromís solidari que ajudi a reformar les situacions injustes. No basta l'intent aïllat de cada u per ser fidel, generós, just. Cal desenvolupar actituds comunitàries que contagien i provoquen una novetat social. Si celebrem agraits que Déu ha vingut a nosaltres i s'ha fet un de nosaltres, l'alternativa creient serà sempre abandonar de vegades camins «segurs» i atrevir-se a enfilars, amb audàcia i imaginació, camins nous encara que semblin incerts, per tal que cada dia més persones tinguin la possibilitat de gaudir del goig de la fe i l'amor compartits. El seguiment de Jesús en la donació de si mateix no pot fer-se sense sortir d'un mateix, sense voler viure amb serietat i alegria la fe i l'amor que ens porta a fer-nos servents els uns dels altres.

Això suposa una autèntica conversió com hem meditat en la litúrgia d'Advent amb textos d'Isaïes: «S'alçaran les fondalades, i s'abaixaran les muntanyes i els turons». El profeta ens diu que cal convertir les «llances», armes de guerra, «en relles i falçs per a treballar la terra». Aquest somni es pot traduir en el compromís de transformar la realitat d'acord amb el projecte de Déu, contribuint a l'existència d'una vertadera comunió entre les persones i els pobles.

Per això, el papa Francesc en l'Exhortació *L'alegria de l'Evangelí* (cf. nn. 21.25.45) demana que ens constituïm en un «estat permanent de missió», i ens convida «a ser audaçs i creatius» no renunciant al bé possible, encara que correm el risc d'embrutar-nos amb el fang del camí. I diu que la clau serà sempre «sortir de si mateix», viure la dinàmica de l'èxode i del do, buscant el bé dels altres, comunicant el bé, obrint-se, acollint, entrant en diàleg i comunió.

MOLT BON NADAL A CADASCÚ.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

▶ JOSEFINA RAMOS I SOLÀ

Punta de llançà

El St. Joseph Catholic Hospital de Monròvia (Libèria), creat fa 50 anys pels Germans de Sant Joan de Déu i en el qual col·laboren des de 1967 les Missioneres de la Immaculada Concepció, s'està desinfectant per l'ebola i es vol posar en funcionament aviat. La Gna. Josefina Ramos, missionera de la Immaculada Concepció, companya de la Gna. M. Àngels Llopart, que ha estat a l'Àfrica durant 26 anys —els darrers cinc a Monròvia— i que ha tornat a fer costat a les germanes malaltes, explica la importància de la tasca missionera.

Per què és tan important la tasca missionera?

La tasca missionera és intrínseca al cristianisme des que els Apòstols van optar per fer arribar el coneixement de la persona de Jesús a tots els pobles. Els religiosos, com a persones consagrades a la causa del Regne, es veuen impel·lits per la força del Crist a comunicar la Bona Nova de la dignitat humana i de l'amor de Déu allà on no hi poden arribar altres persones.

Tot i el patiment, per què no tenen por?

Pateixen el que comporta viure en països llunyans, però el contacte i el coneixement de les persones que viuen la injustícia més descarada del nostre món, sentir el seu desig de promoció o ser testimoni de les seves opressions fa que et sentis punta de llançà de l'amor, la denúncia i el consol de Jesús.

Quina recompensa personal i espiritual s'emporten?

La riquesa personal que aporta aquesta experiència no es pot descriure amb paraules, però ens descobreix l'essència de l'Evangelí: només si us feu com un d'ells estareu amb mi.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

El temps

Oh Senyor, et donem gràcies pel temps.

Quan deixes caure la pluja, te'n donem gràcies.

Quan fas brillar el sol,

nosaltres preguem.

Quan desencadenes la tempestat, nosaltres confiem en tu.

Quan ens fas notar el fred,

cerquem l'escalf del teu amor.

Oh Senyor, creador del sol, de la lluna i dels estels, del vent, de la tempesta i del mar, sabem que, al centre de tot, Tu hi ets juntament amb nosaltres.

Gràcies pel temps,

oh Senyor.

Amén

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

Los imprescindibles abuelos

El hijo varón que está confiado a la tutela de la madre necesita la presencia de un personaje masculino en su vida; al igual que la niña necesita la presencia de una mujer, si le toca vivir sola con el progenitor masculino. Quiero, pues, que quede claro que después de toda separación es muy deseable que los hijos tengan contacto con adultos de cada sexo.

De la familia de origen de cada uno de los esposos han de surgir las figuras adultas que hagan esta función vicaria, supliendo al progenitor que ha desaparecido de la estructura familiar.

Así, a falta de nuevo consorte, muy a menudo son los abuelos los que asumen estos papeles de padres sustitutos.

Al abuelo varón le toca representar el aspecto de masculinidad que necesita el niño varón, cuando la custodia la tiene la madre y no se sabe nada del padre; mientras que la abuela representa la femineidad, cuando la custodia recae en el padre y no se tienen noticias de la madre.

Si el menor no puede crecer con un representante de cada sexo en casa, se puede producir en él una limitación de su capacidad de identificación, lo que se ha venido a llamar metafóricamente *hemiplejía simbólica*. Aunque esta situación puede verse compensada si el hijo dispone de una familia extensa a donde arrimarse: abuelos, padrinos, tíos...; o bien de amistades cuyas casas puede frecuentar.

Personas, en suma, muy valiosas que le sirven de modelo para el desarrollo de su personalidad.

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Navidad, «revolución de la ternura»

El papa Francisco, hablando a los parlamentarios europeos, se ha dirigido también a «los más de quinientos millones de ciudadanos de los 28 estados miembros a quienes ellos representan». Entre claras y profundas afirmaciones, ha hablado de la dignidad trascendental del hombre y ha puesto nombre a la enfermedad más extendida en nuestro continente: la soledad.

San Juan Pablo II, en su comentario al salmo 26, manifiesta: «El orante, en la soledad y en la pérdida de los afectos más queridos, nunca está totalmente solo porque sobre él se inclina el Dios misericordioso.»

El papa Francisco, que detecta la enfermedad, también nos ofrece la medicina. Siguiendo la llamada del Hijo de Dios en su encarnación, el Papa dice: «No me canso de invitar a toda la Iglesia a la *revolución de la ternura* (EG 88). Sin disminuir el valor del ideal evangélico, es preciso acompañarlo con la misericordia y la paciencia.»

Es una llamada a llevar a todas partes la sonrisa de Dios: «Cuando nos acercamos con ternura a los que necesitan atención, llevamos la esperanza y la sonrisa de Dios en medio de las contradicciones del mundo». Para crecer en la ternura, miramos a María, animada por la divina misericordia, que en ella se hizo carne.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

22. ■ **Dilluns** (lit. hores 4a setm.) [1Sa 1,24-28 / SI: 1Sa 2,1.4-5.6-7.8abcd / Lc 1,46-56]. Sant Zenó o Zenon, mr.; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabrini, vg., fund., patrona dels emigrants.

23. ■ **Dimarts** [MI 3,1-4;4,5-6 / SI 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, verge i màrtir.

24. ■ **Dimecres** [2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16 / SI 88 / Lc 1, 67-79]. Sant Delfí, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmina, vg., princesa.

Comença el temps de Nadal

25. □ † **Dijous** [Vigília: Is 62,1-5 / SI 88 / Ac 13,16-17. 22-25 / Mt 1,1-25. Nit: Is 9,1-6 / SI 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / SI 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2, 15-20. Dia: Is 52,7-10 / SI 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18]. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judà. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre. Santa Anastàsia, màrtir (s. iv); santa Eugènia, vg. i mr.

26. ■ **Divendres** [Ac 6,8-10;7,54-60 / SI 30 / Mt 10,17-22]. Sant Esteve, diaca i primer mr. (35) a Jerusalem. Sant Dionís, papa (259-268) i mr.; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. □ † **Dissabte** [1Jn 1,1-4 / SI 96 / Jn 20,2-8]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident de Patmos, venerat a Efes (†100). Sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.

28. □ † **Diumenge vinent**, la Sagrada Família (lit. hores 1a setm.) [Gn 15,1-6;21,1-3 / SI 104 / He 11,8.11-12. 17-19 / Lc 2,22-40]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rodalia. Santa Dòmina, vg. i mr.; sant Abel, fill d'Adam i d'Eva.

DIUMENGE IV D'ADVENT

▶ Lectura del segon llibre de Samuel (2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16)

Quan el rei David s'hagué traslladat al seu palau, després que el Senyor l'hagué deixat en pau de tots els enemics que tenia al voltant, digué al profeta Natan: «Mira, jo visc en un palau de cedre, mentre l'arca de Déu està en un envelat». Natan digué al rei: «Vés, fes tot el que es proposi el teu cor; tens amb tu el Senyor.»

Però aquella nit Natan rebé aquesta paraula del Senyor: «Vés, digues a David, el meu servent: Això diu el Senyor: Tu m'has de fer un casal per residir-hi? Jo t'he pres del clos del ramat, de guardar les ovelles i les cabres, per fer-te cap del meu poble Israel. He estat amb tu en totes les campanyes que has emprès, he derrotat els teus enemics i t'he donat una anomenada com la dels més famosos de la terra.

He destinat un lloc per al meu poble Israel, l'hi he plantat perquè hi visqui sense por, i no l'oprimiran més els perversos com ho havien fet abans, durant el temps en què vaig enviar jutges per governar Israel, el meu poble. A tu, et deixaré en pau de tots els teus enemics. I ara el Senyor t'anuncia que et farà un casal. Quan t'arribarà l'hora de reposar amb els teus pares, et donaré per successor un descendent, sortit de les teves entranyes, i consolidaré el seu regne. Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill. El teu casal, la teva dinastia, es perpetuarà davant meu, el teu tron es mantindrà per sempre.»

▶ Salm responsorial (88)

R. *Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors.*

Senyor, cantaré tota la vida / els vostres favors, / d'una generació a l'altra anunciaré / la vostra fidelitat. / Vós heu dit: «El meu favor és indestructible, / mantinc la fidelitat en el cel.» R.

He fet aliança amb els meus elegits, / jurant a David el meu servent: / «T'he creat per sempre una dinastia, / mantindré per tots els segles el teu tron.» R.

Ell em dirà: «Sou el meu pare, / el meu Déu i la roca que em salva.» / Mantindré per sempre el meu amor, / la meua aliança amb ell serà perpètua. R.

L'anunciació a Maria. Pintura d'El Greco, Museu del Prado (Madrid)

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 16,25-27)

Germans: Glòria a aquell qui té el poder de confirmar-vos en la Bona Nova que us anuncio, en allò que proclamem de Jesucrist, i que és la revelació del pla de Déu, amagat en el silenci dels segles, però que ara ha sortit a la llum, per la decisió del Déu etern, d'acord amb els escrits profètics, i ha estat posat a l'abast de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Déu és l'únic ple de saviesa. Glòria a ell eternament per Jesucrist. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 1,26-38)

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Natzaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu». Ella es turbà en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així. Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria; Déu t'ha concedit el seu favor. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi». Maria preguntà a l'àngel: «Com pot ser això, si jo no tinc marit?»

L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que naixerà, l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible». Maria va respondre: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules». I l'àngel es va retirar.

▶ Lectura del segundo libro de Samuel (2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16)

Quando el rey David se estableció en su palacio, y el Señor le dio la paz con todos los enemigos que le rodeaban, el rey dijo al profeta Natán: «Mira, yo estoy viviendo en casa de cedro, mientras el arca del Señor vive en una tienda.» Natán respondió al rey: «Ve y haz cuanto piensas, pues el Señor está contigo.»

Pero aquella noche recibí Natán la siguiente palabra del Señor: «Ve y dile a mi siervo David: "Así dice el Señor: ¿Eres tú quien me va a construir una casa para que habite en ella? Yo te saqué de los apriscos, de andar tras las ovejas, para que fueras jefe de mi pueblo Israel. Yo estaré contigo en todas tus empresas, acabaré con tus enemigos, te haré famoso como a los más famosos de la tierra.

Daré un puesto a Israel, mi pueblo: lo plantaré para que viva en él sin sobresaltos, y en adelante no permitiré que los malvados lo aflijan como antes, cuando nombré jueces para gobernar a mi pueblo Israel. Te pondré en paz con todos tus enemigos, y, además, el Señor te comunica que te dará una dinastía. Y, cuando tus días se hayan cumplido y te acuestes con tus padres, afirmaré después de ti la descendencia que saldrá de tus entrañas, y consolidaré su realeza. Yo seré para él padre, y él será para mí hijo. Tu casa y tu reino durarán por siempre en mi presencia; tu trono permanecerá por siempre.»

▶ Salmo responsorial (88)

R. *Cantaré eternamente tus misericordias, Señor.*

Cantaré eternamente las misericordias del Señor, / anunciaré tu fidelidad por todas las edades. / Porque dije: «Tu misericordia es un edificio eterno, / más que el cielo has afianzado tu fidelidad.» R.

«Sellé una alianza con mi elegido, / jurando a David, mi siervo: / «Te fundaré un linaje perpetuo, / edificaré tu trono para todas las edades.» R.

Él me invocará: «Tú eres mi padre, / mi Dios, mi Roca salvadora.» / Le mantendré eternamente mi favor, / y mi alianza con él será estable. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 16,25-27)

Hermanos:

Al que puede fortaleceros según el Evangelio que yo proclamo, predicando a Cristo Jesús, revelación del misterio mantenido en secreto durante siglos eternos y manifestado ahora en los escritos proféticos, dado a conocer por decreto del Dios eterno, para traer a todas las naciones a la obediencia de la fe al Dios, único sabio, por Jesucristo, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Lectura del evangelio según san Lucas (Lc 1,26-38)

En aquel tiempo, el ángel Gabriel fue enviado por Dios a una ciudad de Galilea llamada Nazaret, a una virgen desposada con un hombre llamado José, de la estirpe de David; la virgen se llamaba María. El ángel, entrando en su presencia, dijo: «Alégrate, llena de gracia, el Señor está contigo.» Ella se turbó ante estas palabras y se preguntaba qué saludo era aquel. El ángel le dijo: «No temas, María, porque has encontrado gracia ante Dios. Concebirás en tu vientre y darás a luz un hijo, y le pondrás por nombre Jesús. Será grande, se llamará Hijo del Altísimo, el Señor Dios le dará el trono de David, su padre, reinará sobre la casa de Jacob para siempre, y su reino no tendrá fin.» Y María dijo al ángel: «¿Cómo será eso, pues no conozco varón?»

El ángel le contestó: «El Espíritu Santo vendrá sobre ti, y la fuerza del Altísimo te cubrirá con su sombra; por eso el Santo que va a nacer se llamará Hijo de Dios. Ahí tienes a tu pariente Isabel, que, a pesar de su vejez, ha concebido un hijo, y ya está de seis meses la que llamaban estéril, porque para Dios nada hay imposible.» María contestó: «Aquí está la esclava del Señor; hágase en mí según tu palabra.» Y la dejó el ángel.

COMENTARI

Un anunci joiós

L'Advent s'acaba i ja despunta el Nadal, la presència de Déu en la història amb el naixement de Jesús, el Déu encarnat.

La promesa de Natan (1a lectura) presenta el desig de David de posseir un temple grandios a la capital Jerusalem, on Déu també hi habitaria. Déu no refusa d'habitar en l'espai (el Temple), però prefereix fer-se present en el temps: en la família de Maria i Josep, en la comunitat humana, en l'Església feta de pedres vives. L'anunci no s'esdevé en el Temple de Jerusalem, com el de Joan Baptista, sinó a Natzaret, un poblet sense rellevància, d'on ningú espera que hi pugui sortir res de bo.

Déu fixa un nou principi fent que el seu Fill nasqués d'una verge, aleshores promesa amb un home que es

deia Josep, de la dinastia de David. Maria meditava la Paraula de Déu en el seu cor d'una manera tan entranyable que aquesta Paraula li baixà del cor a l'entranya i així s'encarnà. Jesús, Fill de Déu, no havia de prosseguir simplement la cadena de les generacions que feien Jesús fill de David. «El Senyor Déu li donarà el tron del seu pare David». La nissaga de David s'havia ensorrat cada cop més en la culpa, en l'exili. Així, Déu envià el seu propi Fill únic que és Déu, la imatge de la seva glòria, perquè es fes home i restablís la imatge original de l'home, enfosquida pel pecat. Un nou principi significava oferir a l'ésser humà l'oportunitat de començar de cap i de nou per si mateix i plasmar la seva vida tal com Déu l'havia concebuda. Néixer d'una verge havia de ser un senyal per dir-nos que no estem determinats per la història dels nostres mancaments, dels nostres errors. Torna a començar avui.

El relat de l'anunci joiós a Maria és una invitació a viure també nosaltres la joia de l'Evangelí, amb aquestes actituds que l'àngel diu a Maria: «Alegra't», «el Senyor és amb tu», «no tinguis por», «has trobat gràcia davant de Déu».

Per tant, acollim Jesús amb joia. No ens compremem mirant el nostre arbre genealògic, la història de la nostra família.

Déu ha plantat dins nostre la seva llavor immortal i podem recuperar sempre la imatge que Déu s'ha fet de nosaltres, gràcies al sí incondicionat de Maria a la proposta que li va fer Déu.

El més gran dels misteris es realitza en la simplicitat de la casa de Maria: perquè els homes poguessin néixer de Déu, primerament Déu ha nascut entre els homes.

Ignasi Ricart, claretià

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'Evangelització

Catecumenat

El catecumenat és una venerable institució pastoral i espiritual de l'Església que es desenvolupa des de mitjan del s. II fins a inicis del s. VI, moment en el qual és completament abandonat per diverses causes, sobretot per la pràctica generalitzada del baptisme d'infants. El Concili Vaticà II va restaurar el catecumenat (SC 64-65; AG 14), i des de l'any 1972 té la seva carta magna en el RICA (Ritual d'Iniciació Cristiana d'Adults). En la nostra diòcesi ha estat instaurat per decret del bisbe Joan Piris l'any 2011.

La institució catecumenal pretén acompanyar formativament les persones adultes (majors de 18 anys) que han demanat de ser cristianes. Aquest procés catequètic comprèn no solament els continguts doctrinals sinó també la praxi cristiana en les seves vessants moral i celebrativa. Al llarg d'uns nou mesos els candidats són instruïts pels seus catequistes, tot seguint l'itinerari assenyalat en el decret diocesà, i, si tot va bé, reben els sacraments de la iniciació cristiana (baptisme, confirmació i eucaristia) el quart diumenge de Pasqua.

El Servei diocesà per al Catecumenat reuneix a principis de cada curs pastoral els catecúmens acompanyats pels respectius rectors de la parròquia i catequistes, i es traça el camí a seguir: materials catequètics, trobades i recessos, ritus, etc. Cal dir que el lloc propi del catecumenat és la parròquia.

Aquest curs 2014-2015 notem un descens en el nombre de sol·licitants (4-6 davant dels 10-14 d'altres anys), però en tot cas reconeixem agraïts la crida de l'Esperit en aquestes persones que volen ser cristianes, alhora que demanen col·laboració de tot el Poble de Déu a fi d'ajudar la crida del Senyor.

El TOAR reviu la vida del beat Francesc Castelló al Soleràs

La sala polivalent del Soleràs ha acollit, el passat 8 de novembre, la cinquena de les representacions de l'obra de teatre *Francesc Castelló, visqué estimant i morí perdonant*. La representació ha anat a càrrec d'una vintena d'actors i actrius del grup teatral TOAR de Lleida, dirigit per Enric Castells i amb guió original del franciscà i periodista Francesc Gamissans. Tot i estar el poble en plena recol·lecció de l'oliva, la sala s'ha omplert de gent del Soleràs, de Torms, de Granyena de les Garrigues i, fins i tot, d'Ulldemolins, per tal d'assistir a la posada en escena dels set quadres que conformen el guió.

El públic ha aplaudit emocionat la representació.

El Festival de Música de Tardor recau a les Borges

Emmarcat dins del programa «Orgues de Ponent i del Pirineu 2014», aquest passat 16 de novembre, a l'església parroquial de l'Assumpció de la Mare de Déu de les Borges Blanques s'ha celebrat el XVI Festival de Música de Tardor. El concert ha anat a càrrec de la mezzosoprano Beatriz Gimeno, acompanyada per l'organista Esther Ciudad. Durant més d'una hora, les dues intèrprets han delectat al nombros públic assistent. Cal remarcar que el festival s'ha pogut reprendre de bell nou, a la parròquia de les Borges, gràcies a l'important reparació del l'orgue del temple, que data del 1913.

Josep Domènech

Reforç escolar al Carme

Per tercer any consecutiu, els voluntaris de la parròquia del Carme i els voluntaris de l'associació de «la Caixa» de Lleida, Asvolcall, fan reforç escolar a més de 25 alumnes de Primària, Secundària, i Batxillerat, fills

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h

Dissabtes de 10 a 14 h

Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

• Diumenge, 21 de desembre:

—19.30 h, Eucaristia i concert de Nadal a càrrec de la coral «Cor de la Catedral de Barbastro» a la Catedral.

• Dilluns, 22 de desembre:

—12 h, felicitació de Nadal del Sr. Bisbe als mossens grans i la Cúria, al Bisbat.

• Dimecres, 24 de desembre:

—21 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe a les Germanetes dels Ancians Desemparats d'Aitona.

• Dijous, 25 de desembre. Nadal:

—12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral.

• Divendres, 26 de desembre. Sant Esteve

• Diumenge, 28 de desembre. Sagrada Família

de famílies amb risc d'exclusió social del barri. Les classes es realitzen als baixos de la parròquia, dilluns i dimecres, de 18 a 19 h. D'aquesta manera completen la seva educació-formació. Es tracta, també, de millorar els coneixements, costums i cultura del nostre país. Tenim llista d'espera de nens que reclamen la nostra ajuda. Per això fem una crida a tots aquells voluntaris que durant una hora, els dilluns i els dimecres de cada setmana, ens puguin ajudar fent de professors. Més informació: asvolcall@hotmail.com - tel. 609 060 387.

AYUDANDO A VIVIR

Una Navidad llena de agradecimiento

Navidad es sin duda la fiesta más celebrada en todo el mundo, incluso para los no creyentes, y a los cristianos se nos pide dejar claro su verdadero significado: haber llegado a ser para siempre hijos de Dios, saber con certeza que somos «amados por Él». Un gozo interior que hay que saborear y comunicar.

El nacimiento de Jesús es explicado por san Lucas con toda simplicidad, aunque es lo más grande de la historia humana porque ha llegado al mundo la salvación, «el admirable intercambio», dice san León Magno. Y en el texto bíblico leemos: «Os traigo una buena noticia que será motivo de gran alegría para todos: llevará a todo el pueblo una gran alegría: hoy, en la ciudad de David, os ha nacido un Salvador, que es el Mesías, el Señor.»

Si tuviera que sintetizar mis sentimientos en esta 7.ª Navidad que celebro con la Iglesia de Lleida, respirando fraternidad y la cercanía solidaria de tantos, la palabra sería «agradecimiento». He encontrado muchas personas con la suficiente sensibilidad para entender la vida-como-relación, capaces de vivir abier-

tos a los demás, sin caer en la tentación de vivir aislados «porque bastante tienen con lo de casa».

Y es que celebrar el misterio de la Encarnación de Jesús, Hijo de Dios, supone siempre un compromiso para el bien común, un compromiso solidario que ayude a reformar las situaciones injustas. No basta el intento aislado de cada uno para ser fiel, generoso, justo. Hay que desarrollar actitudes comunitarias que contagien y provoquen una novedad social. Si celebramos agradecidos que Dios ha venido a nosotros y se ha hecho uno de nosotros, la alternativa creyente será siempre abandonar a veces caminos «seguros» y atreverse a emprender, con audacia e imaginación, caminos nuevos aunque parezcan inciertos, para que cada día más personas tengan la posibilidad de disfrutar del gozo de la fe y el amor compartidos. El seguimiento de Jesús en la donación de sí mismo no puede hacerse sin salir de uno mismo, sin querer vivir con seriedad y alegría la fe y el amor que nos lleva a hacernos servidores unos de otros.

Esto supone una auténtica conversión como hemos meditado en la liturgia de Adviento con textos de

Isaías: «Se alzan los valles, y se rebajan los montes y las colinas». El profeta nos dice que hay que convertir las «lanzas», armas de guerra, «en arados y hoces para trabajar la tierra». Este sueño se puede traducir en el compromiso de transformar la realidad de acuerdo con el proyecto de Dios, contribuyendo a la existencia de una verdadera comunión entre las personas y los pueblos.

Por ello, el papa Francisco en la Exhortación *La alegría del Evangelio* (cf. 21.25.45) pide que nos constituamos en un «estado permanente de misión», y nos invita «a ser audaces y creativos» no renunciando al bien posible, aunque corramos el riesgo de ensuciar con el barro del camino. Y dice que la clave será siempre «salir de sí mismo», vivir la dinámica del éxodo y del don, buscando el bien de los demás, comunicando el bien, abriéndonos, acogiendo, entrando en diálogo y comunión.

MUY FELIZ NAVIDAD A CADA UNO.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo.

† Joan Piris
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737